

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 10.309 van 22 april 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 25 januari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 december 2007 houdende een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 5 maart 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 april 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPINSCHI, die loco advocaat R. FONTEYN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. De gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken verklaarde zich bij beslissing van 23 augustus 2006 bereid om verzoeker, in toepassing van artikel 18, § 7, van de Verordening (EG) nr. 343/2003 van de Raad van 18 februari 2003 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend (hierna: de Verordening nr. 343/2003), over te nemen van de Slowaakse autoriteiten.

1.2. Verzoeker kwam vervolgens op 28 september 2006 België binnen en diende op 2 oktober 2006 een asielverzoek in.

1.3. Op 28 september 2006 richtte de raadsman van verzoeker zich tot de vreemdelingendienst van de gemeente Sint-Gillis. In een omstandig schrijven waarbij tal van overtuigingsstukken gevoegd werden, werd gevraagd vast te stellen dat verzoeker van rechtswege tot een verblijf toegelaten was ingevolge de bepalingen van artikel 10, eerste lid, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens werd, onder verwijzing naar artikel 12bis van de Vreemdelingenwet, uitdrukkelijk verzocht verzoeker in het bezit te stellen van een document ten bewijze dat de aanvraag werd ingesteld (bijlage 15bis) en van een attest van immatriculatie. Een afschrift van deze brief werd overgemaakt aan de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken.

1.4. Dit verzoek werd herhaald via twee aangetekende brieven die op 9 oktober 2006 werden ontvangen door de vreemdelingendienst van Sint-Gillis en de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken.

1.5. Op 8 februari 2007 verzocht de raadsman van verzoeker aan de vreemdelingendienst van Sint-Gillis en aan de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken om hem op de hoogte te stellen van de stand van zaken wat betreft de verklaring van verzoeker dat hij van rechtswege tot een verblijf toegelaten was. Tevens werden aanvullende overtuigingsstukken overgemaakt en werd aangedrongen op de afgifte van een bijlage 15bis en een attest van immatriculatie.

1.6. Op 11 juni 2007 werd verzoeker, in functie van zijn asielverzoek dat ontvankelijk werd verklaard door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

1.7. Verzoekers asielaanvraag werd op 27 juni 2007 afgewezen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: de Commissaris-generaal) middels een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen ingestelde beroep tegen de beslissing van de Commissaris-generaal van 27 juni 2007 werd bij arrest van 27 september 2007 verworpen.

1.8. Op 10 december 2007 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende het bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 26 december 2007 aan verzoeker werd betekend, luidt als volgt:

“(…)

Op 27/09/2007 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen (1)

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

2.1. Over de ontvankelijkheid van het beroep.

Verweerder werpt op dat verzoeker slechts een uitvoeringsmaatregel aanvecht waarvan de eventuele nietigverklaring geen gevolgen zal hebben op zijn verblijfstoestand, zodat verzoeker geen belang heeft bij het ingestelde beroep tot nietigverklaring.

Er dient evenwel gesteld te worden dat de bestreden beslissing genomen werd in toepassing van artikel 52/3, § 1, van de Vreemdelingenwet en dat deze bepaling slechts toestaat dat een bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgeleverd aan de vreemdeling die niet als vluchteling werd erkend en aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd geweigerd, indien deze vreemdeling onregelmatig in het Rijk verblijft en valt onder de in artikel 7, eerste lid, 1° tot 11° of artikel 27, § 1, eerste lid, en § 3 van dezelfde wet bedoelde gevallen. Verzoeker betoogt echter - terecht, zoals zal blijken uit de bespreking van het middel - dat hij niet onregelmatig in het Rijk verblijft en er bijgevolg geen toepassing kon gemaakt worden van artikel 52/3, § 1, van de Vreemdelingenwet. Verzoeker heeft, in casu, dus wel belang bij het aanvechten van de bestreden beslissing daar deze beslissing zijn verblijfssituatie beïnvloedt.

De opgeworpen exceptie wordt afgewezen.

2.2. Over de gegrondheid van het beroep.

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 7, 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet. Hij betoogt dat slechts een bevel om het grondgebied te verlaten kan afgeleverd worden aan een vreemdeling die niet gemachtigd of toegelaten is om meer dan drie maanden op het grondgebied te verblijven. Hij stelt dat hij van rechtswege tot een verblijf in het Rijk is toegelaten daar hij heeft verklaard zich in één der artikel 10 van de Vreemdelingenwet voorziene gevallen te bevinden en hem meer dan één jaar na zijn aanvraag geen enkele beslissing werd meegedeeld.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich verscheidene malen schriftelijk gericht heeft tot de vreemdelingendienst van Sint-Gillis. In de opeenvolgende brieven verklaarde verzoeker uitdrukkelijk een beroep te doen op de bepalingen van artikel 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet.

Artikel 12bis van de vreemdelingenwet, zoals dit artikel bestond op het ogenblik dat verzoeker zich bij aangetekend schrijven tot de vreemdelingendienst van Sint-Gillis en de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken richtte, luidt als volgt:

"Wanneer een vreemdeling verklaart dat hij zich in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, wordt hij, na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst en de documenten waaruit blijkt dat hij voldoet aan de in artikel 10 voorgeschreven voorwaarden, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een document waaruit blijkt dat die aanvraag werd ingediend en een document waaruit blijkt dat hij in het vreemdelingenregister werd ingeschreven.

Het gemeentebestuur brengt onverwijld de Minister of zijn gemachtigde op de hoogte van die aanvraag en verzekert zich van zijn akkoord.

Is de beslissing van de Minister of zijn gemachtigde gunstig of wordt binnen een termijn van een jaar geen beslissing ter kennis van het gemeentebestuur gebracht, dan wordt de vreemdeling toegelaten tot verblijf.

Bij een met redenen omklede beslissing, ter kennis gebracht van het gemeentebestuur voor het einde van de in het derde lid vermelde termijn van een jaar, kan de Minister of zijn gemachtigde deze termijn van een jaar eenmalig verlengen met een periode van drie maanden.”

Het is niet betwist dat de vreemdelingendienst van Sint-Gillis en de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, gelet op de aangetekende zending met ontvangstmelding, ten minste op 9 oktober 2006, op de hoogte waren van de aanvraag van verzoeker en de aanspraken die hij meende te kunnen laten gelden. Het feit dat de aanvraag schriftelijk werd gedaan vormde, rekening houdende met de dat ogenblik bestaande wetgeving, geen beletsel voor de regelmatigheid van de aanvraag (R.v.St., nr. 173.514, 13 juli 2007). Uit het administratief dossier blijkt bovendien dat verzoeker zich, na het indienen van zijn verzoek, ook verscheidene malen in persoon aanbood bij de vreemdelingendienst van Sint-Gillis. Het feit dat deze dienst naliet de aanvraag te formaliseren en in gebreke bleef een bewijs dat de aanvraag werd ingediend af te leveren kan, in casu, niet tot gevolg hebben dat de bepaling van artikel 12bis, derde lid, van de Vreemdelingenwet, niet toepasselijk zou zijn. Daar verweerder nalaat aan te tonen dat enige beslissing werd genomen met betrekking tot de aanvraag van verzoeker dient, overeenkomstig artikel 12bis, derde lid, van de Vreemdelingenwet, derhalve te worden besloten dat verzoeker op het ogenblik dat de bestreden beslissing werd genomen toegelaten was tot een verblijf. Uit deze vaststelling vloeit voort dat aan verzoeker geen bevel om het grondgebied te verlaten kon afgeleverd worden in toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet en in uitvoering van artikel 75, § 2, van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zonder de artikelen 7, 10 en 12bis van de Vreemdelingenwet te schenden.

Het middel is gegrond.

Aangezien een aangevoerd middel tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige middelen, noch van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 10 december 2007.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend acht door:

dhr. G. DE BOECK,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. S. VAN CAMP,

toegevoegd griffier.

De griffier,

S. VAN CAMP.

De voorzitter,

G. DE BOECK.